

DESENVOLUPAMENT de la

LOCE

CCOO exigeix una nova llei negociada i amb el finançament necessari per a la seva aplicació

Amics i amigues,

Estem ja finalitzant el curs. Un curs marcat per importants mobilitzacions, laborals i socials. Els canvis en el sistema educatiu de la Llei de qualitat del PP i, sobretot, la invasió del poble iraquí, han estat els motors fonamentals de les nombroses manifestacions socials que s'han realitzat en aquest període. Però, malgrat el massiu rebuig contra aquestes polítiques, el Govern del PP ens han imposat les seves decisions, mostrant un tarannà clarament antidemocràtic.

L'agressió bèl·lica contra Iraq s'ha acabat, però la invasió i les conseqüències de l'atac continuen. No podem apagar les nostres veus. El gran moviment social de rebuig ha de continuar mentre existeixin actuacions imperialistes que amenacen la llibertat dels pobles. Ara han volgut silenciar un moviment ciutadà massiu i històric amb la prohibició d'utilitzar lemes contra la guerra el passat dia de les eleccions municipals.

S'han de potenciar moviments socials de rebuig a aquestes polítiques que atempten contra els més elementals drets democràtics. L'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals, Professionals i Artistes n'és un bon exemple.

Hem viscut, també, una paràlisi de govern del Departament d'Ensenyament, que, emparant-se en les crítiques contra la LOQE i en els condicionants del seu desplegament, ha provocat una omisió en la recerca de solucions als problemes de l'ensenyament públic de Catalunya, deixant-ho tot al voluntarisme dels seus professionals i al seu esforç en la tasca del dia a dia.

Actituds rígides i uniformistes, amb un clar component centralitzat des de la Via Augusta, allunyades de la realitat dels centres, són un altre factor d'aquest «desgovern».

Ara s'esforcen a demostrar, amb un clar oportunisme electoral, la seva eficàcia de Pla de govern, presentant plans d'actuació (pla d'acollida a l'alumnat immigrant, pla director de l'educació especial, pla de convivència als centres...) carregats de bons propòsits, però que ens fan desconfiar de la intenció política de dotar els centres dels recursos i els professionals necessaris per posar-los en pràctica.

Ens calen polítiques actives, amb una clara voluntat de posar els mitjans necessaris per a la millora de la qualitat de l'ensenyament públic, a partir de les diferents realitats dels centres i del seu l'entorn. És necessari avançar cap a una descentralització de competències educatives, que permeti una major implicació dels municipis en el funcionament de l'escola. Només des de la proximitat i des del coneixement real de la situació es pot avançar en la tasca de donar les respostes adequades a les necessitats que es plantegen.

Esperem que els nous equips municipals, sorgits de les eleccions del passat dia 25, exigeixin la possibilitat d'una major implicació en el funcionament de l'escola.

Josefina Pujol

inform@

e-butlletí de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya

Aquest curs hem engegat aquesta publicació digital el correu electrònic, de periodicitat setmanal i adreçat tant als centres d'ensenyament públic com a la nostra afiliació. El nostre objectiu és fer-vos arribar de la manera més ràpida i completa tota la informació que es genera en el nostre entorn educatiu i a la nostra societat. El sistema d'accedir a cada informació serà fent enllaços tant a la nostra pàgina web com a altres webs que us puguin interessar. La tramesa volem que sigui cada dijous, i si uns dies abans es publica qualsevol informació nosaltres intentarem que us arribi d'immediat. Esperem que us sigui d'utilitat.

Coordinació Montse Ros i Lluís Filella **Edició i maquetació** Ana Molina **Direcció** Pepe Pineda

Resolució de la Comissió Executiva federal sobre els projectes de reials decrets que desenvolupen la LOCE

El Ministeri d'Educació, Cultura i Esports ha presentat sis projectes de real decret que desenvolupen la LOCE, referits al calendari i als currículums i l'ordenació de Preescolar, Infantil, Secundària Obligatòria i Batxillerat. La proposta de regulació és de gran importància, tant pels aspectes que aborda com pel context sociopolític en el qual es produeix.

La Federació d'Ensenyament de CCOO, després d'analitzar aquests projectes, fa públiques les següents consideracions:

- 1.- Des que es va conèixer el text articulat de la LOCE, CCOO va mostrar el seu rebuig a aquesta llei i va explicar les consideracions per les quals les mesures que proposava no eren les adequades per resoldre les disfuncions i els problemes que presenta el nostre sistema educatiu.
- 2.- La LOCE i aquests reials decrets envaeixen les competències plenes que té Catalunya en matèria d'educació.
El MECD, en la línia de prepotència i arrogància que el caracteritza, continua oblidant que el debat i l'acord amb els sectors implicats en l'educació són elements essencials per aconseguir un ensenyament de qualitat.
- 3.- El Reial decret de calendari proposat per a la implantació de la nova Llei reflecteix la manca de rigor amb què es pretén realitzar la modificació del nostre sistema d'ensenyament i posa de manifest que les premses que planteja responen, exclusivament, a interessos partidistes i no a un intent seriós de millorar l'educació del nostre país.
Prova d'això és la rapidesa per implantar la concertació en l'educació infantil i la transformació dels actuals concerts sense corregir les deficiències referides al control dels fons públics, als abusos i les irregularitats sobre la dedicació del personal d'aquests centres i a la seva gestió.
- 4.- Aquests reials decrets no preveuen la possibilitat d'un Estatut de la funció pública docent, ni d'un marc laboral anàleg per al sector de la privada, en els quals s'abordin les condicions d'accés, mobilitat, promoció professional i jubilació dels treballadors i treballadores de l'ensenyament.
- 5.- L'absència d'una previsió econòmica que garanteixi la viabilitat d'aquests reials decrets condicionarà la seva implantació en els terminis que el MECD, de forma unilateral, imposa.
- 6.- Un nou canvi en els currículums provoca una nefasta inestabilitat i comporta una falta de respecte al treball que es realitza en els centres educatius i a la planificació que duen a terme les diferents administracions, a més del perjudici que ocasiona a les famílies el canvi constant dels llibres de text.
Presenten uns currículums exclusivament academicistes, abandonen l'educació en valors, i obliden l'existència de la discriminació per raó de gènere, ètnia o procedència social.
- 7.- La distribució horària que plantegen en les diferents matèries provocarà seriosos desajustaments en l'organització escolar, alterant les plantilles actuals de manera precipitada i provocant greus perjudicis al professorat.
- 8.- Ataca l'escola catalana en imposar un nombre d'hores mínim de llengua castellana, especialment en els primers cursos de primària, la qual cosa impossibilitarà a la pràctica els programes d'immersió lingüística.
- 9.- Els ensenyaments religiosos confessionals i la seva alternativa reben, en el currículum, un pes desproporcionat per a un Estat aconfessional, revelant la seva submissió a les indicacions de la Conferència Episcopal.
- 10.- En l'anàlisi d'aquests reials decrets no ha d'oblidar-se que un dels arguments utilitzats pel MECD per justificar la LOCE ha estat el fracàs escolar. A cap de les etapes educatives es proposen mesures preventives i paliatives que permetin a l'alumnat amb dificultats superar els dèficits que presenta.
El tractament de caire assistencial i educatiu que es dona a allò que anomenen educació preescolar i infantil no contribuirà a detectar primerencament els problemes ni a facilitar l'estimulació i el desenvolupament de les potencialitats dels primers mesos de la vida.
- 11.- Aquests reials decrets creen i potencien una confrontació permanent entre l'escola pública i la privada. No s'avança cap una homologació de les condicions d'accés de l'alumnat, de control democràtic ni de transparència de la gestió dels centres, ni de les condicions laborals del professorat, sinó a l'inrevés: permeten que les organitzacions patronals de l'ensenyament privat puguin obtenir majors beneficis.

desenvolupament de la LOCE

No preveuen l'obligació d'implantar tots els itineraris proposats en el conjunt de centres sostinguts amb fons públics, i no s'especifiquen quines són les característiques que els centres han complir perquè les administracions públiques els eximeixin d'oferir-los tots.

També permeten que els programes d'iniciació professional no s'imparteixin a tots els instituts. El fet d'oferir o no oferir aquests programes configurarà el tipus d'alumnat i es crearan centres de primera i de segona.

Per tot això, la FE de CCOO:

- Exigeix un canvi d'actitud en el MECD i l'inici de negociacions amb els sindicats representatius del sector de l'ensenyament.
- Demana una reunió urgent del Consell de Política Fiscal i Financera per dotar d'un marc financer estable i suficient el nostre sistema educatiu.
- Donarà suport i propiciarà les iniciatives d'inconstitucionalitat referides a: la intromissió i el menyspreu del MECD a les competències pròpies de les comunitats autònomes; la regulació de l'ensenyament religiós confessional i de la seva alternativa; el manteniment de mesures que afavoreixen la discriminació per raó de gènere, nacionalitat...; la introducció de criteris de segregació i discriminació per a l'alumnat i els centres; i la retallada de la participació de la Comunitat Educativa en el govern dels centres a través dels consells escolars de centre.
- Estudiarà i proposarà les accions necessàries per evitar que hi hagi reduccions d'hores i destrucció de llocs de treball i s'oposarà a qualsevol mesura que lesioni els drets laborals dels professionals de l'educació.
- Emplaça el Govern de la Generalitat a plantar cara a les propostes del Ministeri, a implicar-se amb força en la defensa de l'educació que necessita Catalunya i a aportar-hi els recursos necessaris per garantir-ne la qualitat.

CCOO exigeix una nova llei negociada i amb el finançament necessari per a la seva aplicació.

L'increment d'hores de castellà, molt més que un simple canvi curricular

Una de les mesures impulsades des del MECD amb la LOCE és l'increment d'hores de castellà i la restricció per poder impartir català -o qualsevol llengua cooficial- a l'Estat espanyol, inclosa l'aranès

desenvolupament de la LOCE

Calendari d'implantació de la LOCE

Segons el darrer projecte de Real Decret el període d'implantació de la Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació (LOCE) serà de cinc anys, d'acord amb el següent calendari:

		CURSOS ACADÈMICS				
		2003/04	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08
NIVELLS EDUCATIUS I ENSENYAMENTS	PREESCOLAR	Possibilitat de implantació anticipada (1)	Inici de la implantació a 1r.	2n.	3r.	
	INFANTIL	Possibilitat d'anticipació de la gratuïtat (1)	Implantació general i inici de la gratuïtat		Generalització de la gratuïtat	
	PRIMÀRIA		Implantació del 1r. curs	Implantació del 2n., 3r. i 5è cursos	Implantació del 4t. i 6è. cursos	
	EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA	Implantació dels nous criteris d'avaluació i promoció de curs. Desaparició de la "promoció automàtica"	Implantació de 1r. i 3r. d'ESO (implantació itineraris a 3r. d'ESO) Implantació del 1r. curs dels Programes d'Iniciació Professional	Implantació de 2n. i 4t. d'ESO (implantació itineraris a 4t. d'ESO) Implantació del 2n. curs dels Programes d'Iniciació Professional		
	BATXILLERAT		Implantació del 1r. Batxillerat	Implantació del 2n. Batxillerat Implantació de Prova General de Batxillerat		
	ENSENYAMENT D'IDIOMES			Nivell Bàsic (1r. i 2n.)	Nivell Intermedi (1r. i 2n.)	Nivell Avançat (1r. i 2n.)

	2003/04	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08
Cursos d'especialització Didàctica	Possibilitat d'implantació anticipada (1)	Implantació			

(1) Les CC.AA. que vulguin podran establir la implantació de forma anticipada.

A més cal fer especial menció que el curs acadèmic 2004/05 els concerts, els convenis o les subvencions vigents hores d'ara per als centres que imparteixen el segon cicle d'Educació Infantil es transformaran en **concerts**.

Joan Canela

La LOCE a l'ESO: més complicacions que solucions

La Llei de qualitat ja està aprovada, però la feina no s'ha acabat: hem de continuar plantant cara als aspectes que considerem que van en detriment de la qualitat educativa de l'ensenyament públic, i hem de denunciar tot allò que pensem que no resol els problemes reals actuals. L'anàlisi de l'esborrany del currículum ESO demostra el que ja ens temíem, perquè:

Presenta un currículum molt tancat i academicista:

L'assignació d'hores de mínims, que abans es podien distribuir al llarg de l'etapa, ara està tancada per cursos i això limita la distribució de les matèries i dificulta l'organització del currículum als centres.

La pèrdua d'hores de l'Educació Plàstica i de Musical és un atemptat per a l'educació integral de l'alumnat i respon a una concepció academicista i retrògrada de l'educació, a la vegada que pot significar la desaparició de llocs de treball dels professionals que imparteixen aquestes matèries.

La Tecnologia perd el seu caràcter comú a 3r i 4t d'ESO, ja que únicament és present en un itinerari. Quina formació tindran els nostres alumnes si desapareix la formació professional de base en els darrers cursos de l'ESO?

L'alumnat es veu obligat a cursar l'assignatura Societat, cultura i religió amb una dedicació horària excessiva i un contingut més que discutible. Per CCOO no és més que una estratègia per imposar la Religió als centres i cal denunciar-ho.

Proposa uns itineraris poc adaptats i rígids:

Els itineraris proposats són molt academicistes, tancats, i presenten fórmules massa rígides perquè tots els centres les puguin aplicar. CCOO considera que s'han d'arbitrar les mesures adients: dotació de plantilla, recursos materials... per garantir el manteniment i la continuïtat de tots els itineraris a qualsevol centre de Catalunya.

Són una solució «barata» per atendre la diversitat, ja que parteix del supòsit que la separació de l'alumnat garanteix per si sola la seva atenció, sense considerar disminució de ràtios, desdoblaments...

Considerem que els itineraris han de ser més flexibles i que s'ha d'aprofitar l'experiència de molts dels centres de Catalunya que ja els havien creat en relació al seu alumnat. Cal fer la dotació necessària de recursos per

fer-los viables.

Creiem que un nombre tan elevat de matèries comunes, uns itineraris tan poc atractius i l'absència de dotació pressupostària no aconseguirà evitar l'alt índex d'abandonament que té el nostre sistema educatiu. No calia fer tant soroll per a tan poca cosa.

No assigna els programes d'iniciació professional (PIP) a tots els centres:

Els PIP no s'impartiran a tots els centres, serà l'Administració qui determinarà on es faran. Una part important d'aquests programes es farà fora dels centres, pels acords que s'establiran amb altres entitats privades. Per CCOO hi ha el perill que es perdi la dotació de plantilla i el caràcter educatiu que haurien de mantenir aquests programes.

El fet que un centre tingui o no PIP sabem que ajuda a configurar una tipologia d'alumnat. No volem centres de primera i de segona, tots els centres han de tenir alumnat de diferents característiques i els han de poder atendre.

Els PIP són insuficients per garantir la incorporació de l'alumnat al món laboral o al sistema educatiu, i des de CCOO seguim reivindicant que es continuï atenent aquest alumnat a través dels programes de garantia social o similars després de l'ensenyament obligatori.

Té molts punts foscos per aclarir:

- Presenta la repetició de curs com la mesura més potent per evitar la promoció automàtica, i tots sabem que és insuficient si no s'articulen altres mecanismes, que passen inevitablement per la dotació de recursos.
- La recuperació de l'alumnat amb matèries suspeses, l'atenció a la diversitat, els desdoblaments... no se sap com quedaran atesos.
- Les ràtios tampoc estan clares.
- L'alumnat nouvingut no compta amb més dotació.
- Seguim sense veure mesures encaminades a evitar la «marginalització» dels centres públics.

Des de CCOO volem denunciar que el muntatge propagandístic engegat pel Partit Popular en la presentació de la Llei de qualitat amaga una manca de voluntat política per millorar l'ensenyament públic, i que les mesures i propostes fetes són clarament insuficients.

Roser Sanllorente

desenvolupament de la LOCE

CIÈNCIES SOCIALS

versus

SOCIEDAD, CULTURA Y RELIGIÓN

Dins d'aquesta màquina del temps que, amb la LOCE, ha posat en marxa el PP, una de les àrees que més grinyolen és la de Ciències Socials. No és res nou; la geografia, la història, l'art... ajuden a formar l'imaginari, a entendre el món passat i el present, a bastir la identitat personal i la col·lectiva, també en marcs polítics i socials democràtics. Per això és habitual una certa pressió ideològica al fixar els objectius curriculars, al determinar els programes. No és pas casualitat que els programes de Ciències Socials siguin els que més rebuig generen en CiU i els últims que es pacten, tot i que l'oposició de CiU sol acabar just en el moment en què el govern central accepta sumar a la llarga llista de temes, els de contingut "català". Però la intervenció del govern del PP en les Ciències Socials ha arribat ja a un límit inadmissible.

La Ley de Humanidades

La Ley de Humanidades de Pilar del Castillo ha dividit l'àrea en disciplines i l'ha fragmentada i ordenada curs per curs -Geografia i Història a 1r i a 2n, Geografia a 3r, Història a 4t. Les editorials han seguit les ordres en els nous llibres de text. L'autonomia del professorat en la programació troba ara més obstacles. La mateixa llei ha resolt fàcilment la suposada "manca de formació i coneixements bàsics" que en aquesta àrea té l'alumnat: ha afegit temes i més temes al programa oficial -de fet és una nova versió dels programes de l'antic BUP- subratllant l'enfocament més tradicionalista de la història i la geografia. Creiem recordar que algú es va dedicar a repartir el temari entre les hores disponibles al llarg de l'ESO i tocava a uns 20 minuts per tema! Ni l'Enciclopedia Alvarez de l'escola memorística franquista era tan agosarada!

La LOCE

La LOCE ha afegit noves voltes a la rosca. Per tal de donar satisfacció a la Conferència Episcopal i al sector dretà dels catòlics, inclou l'ensenyament de la doctrina religiosa dins l'horari lectiu dels alumnes i obliga els professors de Ciències Socials a impartir una nova matèria, definida com alternativa a la religió, a la qual han posat el nom de Sociedad, cultura y religión (Disp. Adicional 2ª, LOCE, 23.12.02). Per tal de no "discriminar" aquelles famílies que volen religió al centre, discriminen totes les que, d'acord amb la nostra Constitució que estableix que Espanya és un estat aconfessional, no volen o no creuen convenient que els seus fills rebin doctrina religiosa -ni catòlica, ni jueva, ni islàmica, ni evangèlica, ni cap altra...- en els centres educatius.

El desplegament de la LOCE -ara en fase de projecte- ho acaba de rematar: En el primer cicle de l'ESO es fixen 70 hores per a la nova assignatura i en el segon cicle 105 hores comunes a tots els itineraris -35 a 3r i 70 a 4t, curs en el que es substitueix un crèdit comú de Ciències Socials per un de la nova assignatura Sociedad, cultura y religión. En el batxillerat s'estableix l'assignatura a 1r amb 70 hores i s'obre la possibilitat d'ofertar-la a 2n com a optativa.

CCOO per un currículum raonable de Ciències Socials

CCOO considera que el fet religiós entès com a coneixement dels elements històrics, filosòfics i culturals que les religions han aportat i aporten a la civilització forma part del currículum escolar.

CCOO considera que els valors ètics universals que corresponen a una societat democràtica es recullen a la Constitució i han de ser referents comuns en l'educació integral de tot l'alumnat i es desenvolupen mitjançant els eixos transversals, la cultura del centre i, més específicament, els crèdits d'Ètica.

Per això CCOO rebutja el nou ordenament curricular que inclou adoctrinament religiós en tots els nivells dels centres públics i que distorsiona l'àrea de Ciències Socials.

Lydia Tua
Jose M. Parra

desenvolupament de la LOCE

Amb LOCE, o sense LOCE, CCOO segueix exigint la millora de les condicions de treball del professorat

L'aplicació de la LOCE als centres educatius implicarà, tal com CCOO estem denunciant des del primer moment en què vàrem conèixer els primers esborranys de la llei, un considerable empitjorament de les condicions de treball del professorat i una considerable reducció de les plantilles dels centres, tant a infantil i primària com a secundària.

Així, amb la publicació dels primers reials decrets de desplegament de la LOCE, podem començar a constatar que la denúncia de CCOO estava plenament justificada. En primer lloc, ens troben amb la derogació del Reial decret 1004/1991, que fixava els requisits mínims del primer cicle de l'educació infantil, derogació que implica una desregulació absoluta d'aquest nivell educatiu, que ara amb la nova llei passa a ser considerat com a assistencial i per això no es fixa cap tipus de requisit, ni material (ràtios, espais...), ni de titulació, ni de cap mena (condicions laborals dels educadors i educadores), i es deixa totalment en l'aire el seu desenvolupament.

Els altres reials decrets que coneixem a hores d'ara impliquem uns canvis curriculars en els quals, a més del més conegut relatiu a les llengües, hi ha un seguit de matèries que perden pes o que desapareixen. Aquest fet tindrà una repercussió evident en les plantilles dels centres. Així, a primària els especialistes de música i educació física perdran hores curriculars, i aquestes matèries, juntament amb la plàstica, poden tornar a veure's reduïdes a la categoria de matèries, com passava 40 anys enrere. En l'ensenyament secundari obligatori es reduirà també el pes curricular de la música, l'educació física i la plàstica, juntament amb la informàtica, la tecnologia i altres matèries optatives. Com que desapareix el Batxillerat Tecnològic, les matèries pròpies de la modalitat i les seves optatives implicaran reduccions massives de plantilles.

També es veuran afectades les plantilles quan ja no siguin tingudes en compte ni necessàries diverses formes d'atenció a la diversitat que actualment existeixen i que amb la LOCE poden desaparèixer, com són: grups de reforç, desdoblaments, adaptacions curriculars individuals, UAC, compensatòria i mesures d'atenció a la diversitat en general. Aquesta reducció de plantilles implicarà un increment de la mobilitat no desitjada: desplaçaments i supressions, tant a infantil i primària com a secundària.

CCOO exigim que s'adoptin les mesures necessàries per evitar aquestes retallades de plantilles previstes, i per contra considerem indispensable un increment de professorat per donar resposta a les noves necessitats de l'alumnat, i, en cas que es produeixin nous desplaçaments o supressions, en uns moments que la situació a infantil i primària s'havia estabilitzat i a secundària començava a disminuir, cal donar noves garanties al professorat que pugui veure's afectat de nou per aquests processos d'ajustament i reconversió de plantilles que es poden produir.

El Ministerio de Educación, Ciencia y Deportes (MECD) es nega a obrir negociacions, amb la perspectiva de l'elaboració d'un Estatut de la Funció Pública Docent, d'un seguit de mesures que amb LOCE o sense LOCE haurien de millorar substancialment les nostres condicions de treball.

En primer lloc, cal abordar les **noves condicions d'accés a la funció pública docent** -en què el reconeixement explícit de l'experiència docent ha de ser un factor clau per a la qualificació del sistema- i la mobilitat del professorat -substituint l'obsolet sistema de trasllats per un mecanisme més àgil i més just, ajustat a les noves demandes i necessitats dels centres-, cal establir les condicions de promoció als cossos recreats en el nou marc normatiu i la seva adaptació a la realitat actual, sense que es produeixi cap lesió dels drets adquirits en el darrer període.

Caldria també aconseguir, en el marc de l'esmentat estatut docent, una **millora en el sistema retributiu del professorat**; si es vol dotar l'ensenyament de més qualitat, el primer factor que cal esmenar és el tractament retributiu dels professionals, establint un sistema més actual, dinàmic i equitatiu dels nostres salaris. En concret, CCOO demanem el nivell de complement de destinació 24 per al professorat d'infantil i primària, el de 26 per a professorat de primer cicle d'ESO, professorat tècnic d'FP i de secundària, i el de 27 per a càtedres. A més, exigim el pagament de totes aquelles activitats que impliquin una major dedicació docent del professorat. Al mateix temps, no oblidem la demanda de cobrar el 100 % de tots els conceptes en les pagues extres.

L'aplicació de la nova llei hauria de permetre també avançar en la **reducció de l'horari de docència directa del professorat**; així, l'increment del temps de

desenvolupament de la LOCE

Amb LOCE, o sense LOCE...

coordinació i de preparació de classes incrementaria la qualitat de l'ensenyament, si és això el que realment es vol. També cal incrementar la reducció horària per tutoria i per les diferents tasques que es realitzen en els centres: coordinacions, responsabilitats, etc.

Un aspecte que s'ha de preveure de forma imminent és la **reducció de jornada lectiva del professorat de 55 anys i més**, sense reducció de retribucions, ja que aquest és un fet que la mateixa LOCE preveu en el seu articulat definitiu.

Cal reeditar també els acords que permetin la **jubilació anticipada i incentivada** del professorat que ho desitgi a partir de l'establiment d'uns requisits bàsics, com són els 60 anys d'edat o (és a dir, no tots dos requisits, com fins ara es demanen) el fet de tenir com a mínim 30 anys cotitzats. Aquest fet permetria rejuvenir considerablement les plantilles dels centres, plantilles que en aquests moments es troben en un 70 % entre els 45 i els 55 anys.

Seria també un bon moment per donar resposta a un seguit d'altres reivindicacions del professorat àmpliament sentides des de fa temps i que, en uns moments de canvi legislatiu, fàcilment podrien

incorporar-se, com són aspectes relacionats amb la **formació del professorat, les polítiques d'igualtat a tots els nivells, responsabilitat jurídica dels docents (homes i dones), les prestacions generals dels anomenats fons d'acció social, i l'ampliació de permisos i llicències** que s'adaptin a les noves realitats de la societat del segle XXI.

No podem oblidar, en aquesta enumeració de reivindicacions, tots els temes relacionats amb la **salut laboral**, cada cop més deteriorada dins la professió, tant físicament com mentalment: l'estricta compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals en l'àmbit docent, establint en la normativa d'inici de curs els aspectes normatius pertinents i de prevenció necessaris; l'exigència d'un funcionament efectiu dels comitès de salut laboral i de les persones coordinadores de prevenció de riscos en tots els centres educatius amb temps i formació suficient; l'establiment de plans preventius i la vigilància de la salut, adaptant els llocs de treball als docents quan hi hagi danys per a la seva salut, segons l'article 25 de la Llei.

Cal donar també solucions dràstiques i immediates a **la situació laboral del professorat interí i substitut:**

l'estabilitat laboral, l'equiparació en drets laborals i econòmics, la millora de les seves condicions de treball en general són qüestions que no poden ser ajornades en el temps.

Queda clar, doncs, que al marge de canvis normatius i desplegaments d'aquesta nova llei, amb la qual estem profundament en desacord, **a CCOO seguirem exigint, i lluitant per la millora de les condicions de treball del professorat** en la línia que aquí recollim i que és una part important de les propostes de CCOO per seguir avançant.

Lluís Filella

I què fa el Departament?

El mite i la realitat

"Crec que, si hagués un canvi de govern la LOCE, no s'hauria de derogar, sinó desenvolupar-se amb flexibilitat i sensibilitat" (Carme Laura Gil, La Vanguardia, 19-05-03)

Al novembre de l'any passat, el Departament d'Ensenyament va declarar per boca de la Consellera la intenció de presentar la futura Llei catalana d'educació. Aquestes intencions van restar aparcades després de l'aprovació de la LOCE.

I què ha fet el Departament? Reiteradament ha declarat als mitjans de comunicació i a la comunitat educativa la seva postura en contra d'una Llei que es considera des de CiU injusta i selectiva. Això va donar expectatives a la societat catalana en el sentit que semblava que en el Departament d'Ensenyament tindria un aliat contra les intencions de privatització i desigualtat del govern de l'Estat. Però quina és la realitat?

La LOCE envaeix les competències legislatives i executives del Govern de la Generalitat en matèria educativa i en aquest sentit ja s'ha posat en marxa la maquinària corresponent per a recórrer-la davant el Tribunal Constitucional, ja que el govern de l'Estat es reserva el desenvolupament de la norma bàsica mitjançant reglaments posteriors, cosa que limita el seu marge d'actuació.

A més d'aquesta intromissió, Catalunya exhibeix un altre

motiu per negar-se a acceptar la nova Llei: el relacionat amb la llengua pròpia, de la qual la LOCE constreny l'ús i els ensenyaments.

Llevat d'aquesta actuació, sembla que el Govern de CiU espera la resolució de les eleccions que encara resten per celebrar-se: les autonòmiques del novembre a Catalunya i les generals previstes per al març de 2004, en les quals CiU espera que no hi hagi majoria absoluta i que el seu suport sigui decisiu en el govern estatal i pugui establir pactes amb la majoria.

En aquests moments el Departament aprofita aquest buit legal per anar arrossegant vots per a les properes autonòmiques presentant-se davant l'opinió pública com el bon noi preocupat per les necessitats immediates de les famílies tradicionals que són el banc del seu electorat: respecte "seu estricte" del dret dels pares a "elegir" el centre educatiu; plans, com el d'Educació Especial, sense fonamentació financera; proposta de modificacions sense consens sobre el calendari escolar per afavorir la conciliació de la vida familiar i la laboral; els futurs concerts a les escoles infantils per aconseguir l'agraïment de les patronals privades; la privatització de la Formació Professional; la delegació en les corporacions locals de la responsabilitat de creació d'escoles bressol; l'acceptació de la religió a les escoles sense protestar per atraure els sectors catòlics més conservadors, etc. Però declaracions com la que encapçala aquestes línies ens clarifiquen sobre les veritables intencions de CiU, que no es troben gaire lluny de les propostes del PP en els seus plantejaments sobre l'ensenyament públic.

Luz H. Jabardo

Admès a tràmit el recurs d'inconstitucionalitat

En el BOE del 17 de maig, es publica l'admissió a tràmit del recurs d'inconstitucionalitat promogut pel Govern de la Generalitat de Catalunya. Aquest recurs qüestionava la legitimitat de la LOCE pel que fa a la invasió en les competències educatives de la Generalitat de Catalunya.

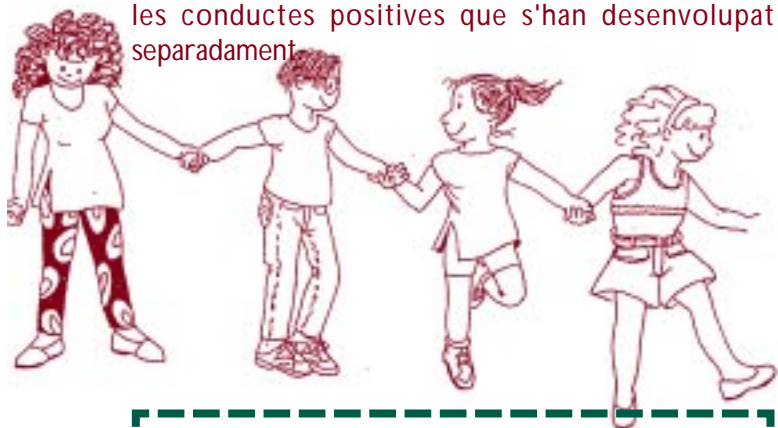
desenvolupament de la LOCE

Parlem de coeducació, ara també

La coeducació és una proposta política que comporta el compromís de tota la comunitat educativa, no només del professorat. Més enllà del centre escolar implica l'àmbit de la família i la llar, el temps de lleure, els mitjans de comunicació i les institucions.

La coeducació pretén transformar l'escola mixta, que mostra els valors masculins com a valors universals, en un model plural i representatiu dels valors de les noies i dels nois, en què les diferències no signifiquin discriminació.

L'objectiu de l'escola coeducativa, doncs, és avançar cap a la igualtat real, mostrant que la discriminació en funció de sexe afecta tant nois com noies, propiciant una educació justa i igualitària per a totes les persones, respectant i fomentant els valors, els aprenentatges i les conductes positives que s'han desenvolupat separatament.

Volem aturar la tramitació dels Reials Decrets

CCOO, amb altres sindicats de la Mesa Estatal de Negociació el 14 de maig, hem dirigit una carta a la ministra en què:

- Denunciem que el Ministeri incompleix l'obligació de negociar amb els representants dels treballadors, ja que no ha convocat Mesa Sectorial d'Educació des del mes de setembre
- Rebutgem el procés d'elaboració i de presentació dels Reials Decrets de desenvolupament de la LOCE, que s'ha fet al marge del professorat.
- Exigim la paralització de la tramitació dels Reials Decrets fins que siguin negociats pels representants legítims del professorat.

La LOGSE, en la seva declaració de principis i d'una manera concretada després en els ensenyaments transversals, recollia la necessitat d'introduir continguts de l'educació per a la igualtat en el currículum escolar reglat, per reforçar el desenvolupament de coneixements, actituds i valors necessaris per a una convivència basada en el respecte a la diversitat. Reconeixia la discriminació per raó de sexe i assumia la necessitat de donar respostes a aquesta situació.

Amb la reforma curricular del 2000 es van fer desaparèixer els continguts actitudinals i procedimentals i van quedar exclusivament els continguts conceptuals. Va ser una preparació del que vindria més tard amb la nova llei dita de "qualitat".

La LOCE i els projectes de Reial Decret que hem anat veient no ens fan ser optimistes sobre aquest tema i, a més, ens queden moltes preguntes en l'aire sobre quins desastres ens pot portar el desplegament d'aquesta llei.

De moment sembla que pocs canvis s'hauran d'introduir en el proper curs escolar, però no sabem què passarà més endavant amb els eixos transversals, com s'hauran d'organitzar els horaris vistes les propostes d'augment d'hores lectives de llengua castellana o de matemàtiques amb les hores de religió confessional i la seva alternativa. Conscients que no ens podem deixar endur pels mals aires que porta aquesta llei per a l'ensenyament, des de CCOO proposem seguir treballant en el sentit de posar la coeducació a la base del currículum, perquè l'educació sigui realment allò que ha de ser com a font del saber, del fer i del creixement personal de les dones i els homes en formació que, en el futur, han de treballar conjuntament per una societat millor per a tots i per a totes.

Feta la llei, feta la trampa

La LOCE no servirà per resoldre els problemes reals dels nostres centres educatius, probablement els agreujarà i condemnarà a la marginació els alumnes amb més dificultats socials i educatives.

Dimarts, 13 de gener de 2003 -dimarts i 13!- va entrar en vigor, després de 20 dies de la seva publicació al BOE (Boletín Oficial del Estado) la mal anomenada "Llei Orgànica de Qualitat de l'Ensenyament" (LOCE).

El tràmit parlamentari d'aquesta llei ha estat molt ràpid: malgrat no ser tramitada per procediment d'urgència, el projecte de llei presentat al Ple del Congrés dels Diputats el passat 3 d'octubre de 2002 és aprovat i es publica al BOE el 24 de desembre, en un temps rècord de 2 mesos i mig; això sí, dedicant per al debat de les més de 1.600 esmenes presentades un temps d'uns 35 segons a cada una d'elles: un autèntic "model" de debat parlamentari i de voluntat de consens. Al mateix temps, durant tot aquest període de temps ha estat un dels projectes de llei més contestat dels darrers temps pel conjunt de la comunitat educativa de tot l'Estat. Comunitat educativa que veu com als problemes reals existents a l'ensenyament actual no es dona resposta i que a l'empara d'aquests problemes el que la llei pretén és un canvi radical en el model educatiu del nostre país. La LOCE proposa un ensenyament allunyat de l'actual model compensador de desigualtats, que intenta treure el màxim de potencialitats de cada alumne, un model basat en l'excel·lència i la competitivitat, en què es fomenta els que més valen, obviant les situacions socials de partida i exclouent i segregant l'alumnat amb més dificultats, que, a poc a poc, es veurà foragitat del sistema educatiu, abocat al món laboral com a mà d'obra barata, o a la marginació social més absoluta.

La LOCE s'aprova, a més, sense cap previsió de finançament econòmic, i és que un dels seus màxims objectius, no explícit, és la retallada de la despesa pública en matèria educativa. Així, lluny d'incrementar el percentatge del Producte Interior Brut (PIB) dedicat a l'ensenyament, veiem com anualment es va reduint l'esforç inversor, de tal manera que hem passat de dedicar-hi un 4,9 % a finals de l'any 1995 a l'actual 4,4 % de l'any 2002, lluny, cada cop més lluny de la mitjana europea, que està situada a l'entorn del 6 % del PIB.

Neix aquesta llei amb uns continguts i unes connotacions que en res serviran per resoldre els problemes reals dels nostres centres educatius, probablement els agreujaran i, al mateix temps que introdueix un important

canvi en el model educatiu, retalla les possibilitats reals de participació del conjunt de la comunitat educativa amb la introducció de novetats com l'elecció de les direccions dels centres per part de l'Administració, o el fet de situar com a purs òrgans consultius tant el Claustre de professorat com el Consell Escolar, que deixa de ser el màxim òrgan de participació i gestió del centre i passa a perdre la major part de les seves competències decisòries.

Ara bé, feta la llei, feta la trampa, i molt probablement la pressió de la comunitat educativa, que ja s'ha manifestat durant el tràmit parlamentari, continuarà i farà inviables molts dels seus plantejaments o, si més no, apaivagarà els seus efectes més negatius a l'espera de temps millors i de nous canvis legals. Hem de recórrer novament a la memòria històrica i, de la mateixa manera que el nostre govern actual recorre a la nostàlgia del franquisme de la postguerra, nosaltres podem recórrer a la memòria dels últims anys del franquisme i de la transició, temps en el qual no estava reglamentat el funcionament democràtic, ni de participació dels centres, però en què ja existien consells escolars, assemblees de pares i mestres, coordinadores d'escola..., temps en el qual només es podia ensenyar en la llengua de l'imperi i malgrat això ensenyàvem en català..., temps en el qual les lleis que ens regien propugnaven la individualitat, la competència i la segregació però nosaltres, en la nostra pràctica diària, introduïem la coeducació, la socialització, la igualtat de drets i l'acceptació de les diferències... Així ho hem fet al llarg del temps i així ho seguirem fent.

Roser Olmo

desenvolupament de la LOCE

L'educació és un bé de tothom... no me la vengueu, si us plau

Ensenyar és també un ofici, no és només una tècnica. És un ofici que té cap i que té mètode, però que viu de les emocions i de les relacions amb les persones i els seus aprenentatges, i que ha de preveure necessàriament una perspectiva social i també de futur.

Convertir l'educació en una mercaderia és una opció que reflecteix fins a quin punt es perverteixen els esquemes en una societat governada per una dreta com la nostra.

Les mercaderies es compren i es venen, s'escullen en funció de la capacitat adquisitiva que es té i s'utilitzen o es llencen quan ja no serveixen per a allò que se les va adquirir. Una societat mercantilista com la que tenim enalteix les virtuts de la llibertat d'escollir i, per poder-la exercir, fomenta la competència, de vegades de manera ferotge.

Naturalment, com tot en aquesta vida, això genera un determinat tipus de problemes. Si els problemes es valoren com a menors respecte dels beneficis que aporta aquesta llibertat, la societat n'accepta i en tolera les conseqüències com a derivades de les lleis del mercat. És clar que si parlem de patates o de pomes, tothom accepta que hi hagi competència i llibertat d'elecció; quan parlem d'habitatges, però, la cosa ja es complica més si no hi ha una regulació eficient que eviti l'especulació desenfrenada; en canvi, quan parlem de l'educació dels ciutadans i de les ciutadanes és èticament i socialment reprovable i mesquí sotmetre-la a aquestes lleis del mercat.

Per què? Senzillament perquè l'educació és un d'aquells temes clau en què la llibertat no pot prevaler per sobre de la justícia si es creu realment en la igualtat de les persones.

La llibertat absoluta -sense matisos-, en aquest tema, ens portaria a la injustícia social perquè fomentaria privilegiats i analfabets al mateix temps. La igualtat radical seria injusta també, perquè no podria atendre ni els excel·lents ni els necessitats.

La recerca de l'equilibri entre aquests dos valors essencials per a la nostra societat correspon als governs amb les seves accions, que són les polítiques que desenvolupen. Les polítiques educatives competents han d'aconseguir aquest equilibri amb el punt de mira posat, a més, en la potència inqüestionable de l'educació per extrapolar aquests valors a les futures accions ciutadanes que exercirà l'alumnat.

Tots els governs d'una certa dreta amb aires democràtics acostumen a fer balança cap a una pretesa llibertat en detriment de la igualtat. I això és el que tenim. Quan es pretén posar el dret a la llibertat d'escollir centre

educatiu per davant del dret de l'educació, s'està fent mercantilisme. Quan es fa entrar en competència directa els centres concertats amb els públics o aquests entre ells per tenir les millors condicions i, per què no dir-ho, les millors famílies, s'està fent mercantilisme.

I aquest és el pa que s'hi dona des de fa temps: per si no en teníem prou amb el que la Generalitat anava fent amb aquest tema, afavorint les opcions liberals de la classe mitjana amb uns tocs de consciència social, la dreta carrinclona que governa des de Madrid ens etziba una Llei d'educació que dona carta de naturalesa no només a la compravenda de l'educació com un servei, sinó que permet els favors a les bones amistats, pràctica que dominen a la perfecció.

Si no els aturem a temps, si segueixen governant gaire temps més, aquesta gent ressuscitarà el xec escolar com a paradigma de la mercantilització, i amb això hauran acomplert el seu somni de rentar-se les mans en qualsevol tipus d'intervenció social que no els afavoreixi directament. Aleshores ens diran: paguem a cada família el que l'Estat està disposat a gastar-se en els ensenyaments mínims i que cadascú s'espavili amb l'educació dels seus fills. Més o menys com a l'antic "far-west" -actual font d'inspiració del president espanyol-, on el més ràpid en desenfundar s'emportava el gat a l'aigua.

I en aquesta llei de la selva, ja se sap, els centres pitjor situats, els que acullen gent amb situacions més complicades i que més necessiten dels favors de l'educació, són els que tenen tots els números per anar-se enfonsant en espiral.

Un dels mèrits de la LOGSE va ser encetar un ampli debat social sobre les finalitats educatives, pal de paller sobre el qual s'haurien de bastir totes les actuacions en ensenyament, i en funció de les quals s'haurien de gastar els diners dels contribuents destinats a l'educació. És evident que no es fa així, i que ens cal amb urgència tornar a recuperar aquest debat si no ens volem trobar amb una societat propera molt més desajustada, amb més desigualtats i, per tant, amb menys capacitat col·lectiva per fer front als problemes quotidians.

El primer pas, com a professionals, però també des de la ciutadania, és enfrontar-nos a la negació del debat i a la imposició de la compravenda del coneixement.

Marc Vidal

Llums i ombres del pla d'actuació per a l'alumnat estranger 2003-2006

El Pla d'actuació pot ser un element important per a l'atenció de l'alumnat de nacionalitat estrangera si es porta a terme d'una manera integral.

El Pla d'actuació per a l'alumnat estranger recull algunes de les demandes i reivindicacions fetes al Departament des de l'entorn social de fa temps, i inclou una memòria econòmica fins a l'any 2006.

Però, abans d'entrar a analitzar les actuacions que proposa, volem fer algunes consideracions al procés d'elaboració i al probable desenvolupament del pla.

En primer lloc, volem denunciar que aquest pla no s'ha negociat, en cap dels seus aspectes, amb les organitzacions sindicals tot i definir nous perfils professionals i noves contractacions. En segon lloc, apuntar que únicament un desenvolupament íntegre i negociat de les 11 línies d'intervenció donarà resposta satisfactòria a l'ampli ventall de necessitats de l'alumnat, dels centres i dels professionals que s'interrelacionen en aquest procés.

El pla subscriu cinc principis generals d'actuació:

- Millora constant de les actuacions ja iniciades.
- Coordinació i cooperació entre diferents institucions. Encarrega expressament que hi hagi, en els centres docents on es desenvolupi el pla, una persona que vetlli per la coordinació dels recursos humans i materials, interns i externs al centre, dedicats a treballar amb l'alumnat immigrant.
- Descentralització. Atorga plena autonomia a les delegacions per realitzar actuacions tan importants com: formació de professionals, supervisió de recursos dels centres, gestió i assignació de recursos, difusió d'experiències d'acollida, col·laboració entre les diferents institucions, realització de plans específics d'acollida i d'integració.
- Participació i corresponsabilització. Preveu la creació i la promoció de mecanismes de participació de la població immigrada amb fills i filles en edat escolar.
- Normalitat. Per tal d'adoptar l'opció més propera i més integradora, que faciliti els principis d'equitat, convivència i igualtat de drets i deures.

La majoria de les actuacions avancen en un element bàsic, com és l'aprenentatge funcional de la llengua catalana com a element integrador, però aquestes no es poden

desvincular -ni superposar-s'hi- d'altres objectius igualment bàsics, com són la detecció de necessitats, la coordinació amb les actuacions de tipus social, el suport a les estratègies d'atenció a la diversitat, o el suport material i la formació dels professionals que hauran d'atendre aquest alumnat.

Per tot això, CCOO considera que:

- El Pla d'actuació pot ser un element important per a l'atenció de l'alumnat de nacionalitat estrangera si es porta a terme d'una manera integral.
- L'increment d'hores de suport a la llengua catalana - encara que no suficients per a les necessitats que hi ha- és una bona mesura que cobreix només un dels aspectes importants que s'han de tenir en compte, i per tant no es pot permetre que s'oblidin els altres aspectes previstos en el pla, si no es vol que aquest fracassi.
- Sense una veritable descentralització de la presa de decisions en les delegacions territorials, difícilment es podrà donar resposta satisfactòria a les necessitats dels centres educatius.
- Manca una definició clara de quines són les funcions de cadascun dels programes i serveis (compensatòria, SEDEC, EAP) que intervenen en aquest pla.

I en conseqüència, CCOO reclama que:

- Se'ns permeti la participació i la negociació de les mesures i actuacions que es volen prendre referides als professionals que hi han d'intervenir.
- Es valorin en la seva importància i en conjunt les actuacions de les onze línies d'intervenció previstes i es posin els elements necessaris per portar-les a terme dins del període previst.
- Es potencii el paper que anava realitzant el Programa d'Educació Compensatòria, i es faciliti l'adequada coordinació d'actuacions entre els diferents programes i serveis del Departament i d'altres institucions.
- S'analitzin de manera immediata i participativa les necessitats reals dels territoris referides a aquest tema i previstes en el pla, per tal d'adequar, i reclamar si cal, la quantitat i les característiques dels recursos que fan falta.

Teresa Núñez de Arenas

Professorat de segona per a alumnat de segona?

Tallers de suport temporal per a l'aprenentatge de la llengua. Contractacions irregulars al Departament d'Ensenyament

L'alumnat d'origen estranger ha augmentat molt en pocs anys i, per tant, ha augmentat també la necessitat d'ensenyar-li el català per incorporar-lo al sistema educatiu. El Departament d'Ensenyament, a través del SEDEC, du a terme algunes -poques- actuacions de suport extern a la feina que fem en els centres educatius. CCOO denuncia la situació laboral del personal del SEDEC que realitza aquests suports.

La situació més greu és la del professorat dels Tallers de suport temporal per a l'aprenentatge de la llengua i dels Cursos intensius de llengua per als alumnes de llengua familiar romànica. Aquestes persones treballen sense contracte laboral, per tant no generen dret a subsidi d'atur, ni tenen Seguretat Social. El SEDEC els fa una factura (contracte administratiu) pels serveis prestats, a final de curs. Solen cobrar-la amb uns cinc mesos de retard, cap a l'octubre següent. Se'ls paga a tant per hora, sense retribuir temps per a preparació de classes, ni per coordinar-se amb el centre, ni per avaluar i fer els informes (que sí que els exigeixen). No se'ls facilita material didàctic, ni d'altres que puguin utilitzar. El SEDEC els posa com a condició per a la seva contractació la titulació a nivell d'una llicenciatura o d'una diplomatura (per a secundària o per a primària, respectivament), i cap preparació didàctica específica. No tenim constància que el SEDEC respecti cap dels criteris de selecció que s'exigeixen per a l'ocupació pública: ni publicitat, ni mèrit, ni capacitat. Els responsables del SEDEC els van comunicar durant el mes d'abril que el curs vinent no continuaran, que contractaran el personal per a aquests suports a través de la borsa de personal interí i substitut del Departament d'Ensenyament, de manera que, ara per ara, el gruix d'aquest professorat es troba en atur i sense subsidi. CCOO ha iniciat contactes amb el Departament d'Ensenyament per negociar una sortida per a aquest col·lectiu. Paral·lelament, i d'acord amb un grup de professorat afectat, hem començat les actuacions jurídiques per reclamar el reconeixement d'una relació laboral (i no administrativa) amb el SEDEC, i per tant, les quotes a la Seguretat Social, les diferències salarials i el dret a subsidi d'atur. Fem una crida a les persones que es troben en aquesta

situació i que encara no s'han posat en contacte amb CCOO perquè s'incorporin al grup que ja hi està treballant.

La resta del personal del SEDEC (auxiliars de conversa, assessors/es i formadors/es, professorat de català) pateix altres tipus d'irregularitats: dos tipus de contractes per a una feina idèntica, funcions que no corresponen al nivell de contractació, però que es fan i que, per tant, no es paguen, etc.

El conjunt dels programes que realitza el SEDEC constitueix un recurs ben migrat si el comparem amb les necessitats reals de l'alumnat. Però, a més, no arriba a tots els centres, ni a tots els centres que tinguin un determinat nombre d'immigrants, sinó que s'adjudiquen d'una manera discrecional, normalment en funció de la insistència de les demandes de les direccions quan els centres estan desbordats per falta de recursos.

Davant d'aquesta situació, CCOO es pregunta sobre quina és la política real del Departament d'Ensenyament pel que fa a l'atenció a l'alumnat immigrant, quin el respecte a l'ensenyament i a la defensa de la llengua catalana, i quin el respecte a la contractació del professorat. El govern de la Generalitat, que sempre ha fet bandera de la llengua catalana, no pot esmerçar més recursos per ensenyar català? Ha de contractar el professorat de català en precari? Està contractant "professorat de segona" per a "alumnat de segona"?

Montse Ros

MATRÍCULA VIVA, PLANTILLA MORTA

A les escoles, necessitem més mans perquè hem d'escolaritzar infants que acaben d'arribar de situacions i països molt diversos, més mans perquè l'exigència educativa de la població ha augmentat, més mans perquè la integració de nens i nenes discapacitats es pugui fer amb garanties, més mans perquè el Departament ens demana cada vegada més papers. I a les escoles ho volem fer bé. Però, davant les noves necessitats de la docència, el Departament ha respost amb restriccions de plantilla. L'acord de plantilles que va signar CCOO amb el Departament l'any 1995 disposava el manteniment de ràtios baixes als CAEP, l'augment del professorat en funció de les necessitats i no establia cap subtil diferència entre grup i desdoblament. Des de l'any 2000, no hi ha cap acord en vigor, i es nota.

Els pocs recursos humans que el Departament ha incrementat per a l'ensenyament del català als nens i les nenes immigrants han estat amb contractació en precari: poques hores i mal pagades

Renegociar les plantilles

El curs pròxim s'ha de negociar un augment de la plantilla. Preveiem una negociació difícil, tant pel cost econòmic que implica com perquè seran les plantilles de la implantació de la LOCE, una llei regressiva i sense previsió de despesa.

Els mestres i les mestres haurem de mantenir amb fermesa l'exigència de:

- hores per atendre l'escolarització d'alumnat nouvingut,
- hores per fer efectiva la integració d'alumnat discapacitat,
- hores per a l'educació infantil, sobretot per a P3,
- i hores per al treball no lectiu de l'equip docent: gestió, coordinació, preparació, reflexió, avaluació...

Això es pot aconseguir si es dedica a l'educació el 6 % del PIB, que és el que demanem (i recomana l'OCDE) des de fa molts anys. Només hi estem gastant el 4,3 %, ara per ara. El nostre país i els nostres infants es mereixen més.

Montse Ros

Torna "la fira" dels nomenaments d'estiu

Com en els darrers cursos, el Departament d'Ensenyament "presumirà", a primers de setembre, d'haver adjudicat durant l'estiu destinació en un temps rècord, a gairebé 15.000 persones. En canvi, aquest professorat, cada vegada està més defraudat dels nomenaments i desconfia de la seva objectivitat.

El Departament publicà, el passat dia 30 d'abril de 2003, la Resolució que dicta instruccions "per als nomenaments d'estiu", o el que és el mateix, places que s'adjudiquen amb caràcter provisional per al proper curs 2003-04.

Estan afectats per aquesta resolució: el professorat desplaçat, el suprimit, el reingressat per diferents motius, el provisional o en expectativa de destinació, el que està en comissió de serveis (CS), el professorat que ha superat el procés selectiu d'enguany i, finalment, el professorat interí substituït.

El calendari ha començat al mes de maig amb el lliurament d'instàncies del professorat interí i substituït (malgrat que són els últims a obtenir plaça) i continua al mes de juny. Les adjudicacions provisionals i definitives seran al llarg del mes de juliol. El Departament avança una mica més els terminis d'adjudicació, i no espera al mes d'agost per a la resolució definitiva, així a primers de setembre dirà que ja té tothom "col·locat", i no com passava fa 3 o 4 anys enrere, que faltaven moltes persones per assignar a pocs dies de començar el curs escolar. Però això, que és una realitat, tan sols és una part de la veritat: si ens fem ressò de les queixes, els neguits, les ansietats... que ens fa arribar el professorat al sindicat, hi ha quelcom que no quadra o senzillament que s'ha de millorar. Moltes persones no acaben d'entendre el procés, altres el veuen obscurantista i amb un gran marge de discrecionalitat, especialment tot el que es refereix a les supressions a secundària: el fet que la matèria afectada de supressió l'ocupi un o un altre professor pot influir per suprimir la plaça o "salvar-la", en funció de les cues horàries o d'atenció a la diversitat. No és que això passi sistemàticament, però sí sovint. A més hi ha el professorat que pensava que tenia una plaça definitiva per a "tota la vida" i ara no és així, ni ho serà. I hem d'afegir que, malgrat el dret preferent de les persones suprimides, en algunes especialitats es triga molts anys a obtenir una nova plaça.

Per si amb això no n'hi ha prou, tant el professorat suprimit com el provisional no entenen que es nomeni tanta gent a l'estiu, i en canvi al concurs de trasllats no se'ls doni plaça definitiva. Hi ha professorat en

expectativa després de 10 anys d'haver aprovat les oposicions! I encara més: cada any han de demanar plaça, i la hi poden donar arreu de Catalunya. Cal tenir en compte que una cosa són les vacants funcionals -tota persona que no està físicament al centre-, i que s'han de cobrir d'un any per a l'altre amb professorat no definitiu, i una altra cosa són les vacants reals, és a dir: les no ocupades per cap persona definitiva i que haurien de sortir al concurs de trasllats: això fa que la diferència de places en un cas i l'altre sigui molt gran.

I les comissions de serveis? Com que són d'adjudicació discrecional per part de l'Administració, ens trobem que hi ha professorat que està gaudint de la comissió de serveis des de fa anys, i altres que, per més que la demanin, no ho aconsegueixen.

D'altra banda, malgrat que el nombre total de comissions de serveis és raonable que minvi, hi ha situacions familiars o personals greus, en les quals és aconsellable l'adjudicació, especialment per al professorat que en el concurs de trasllats ha obtingut plaça d'ofici, lluny de les seves sol·licituds.

Ja sabem que és molt difícil resoldre tots els problemes i donar resposta a tots els col·lectius. Però tots plegats, i el Departament com a màxim responsable, no podem continuar tan immobilitats com fins ara, hem de buscar solucions i millores que retornin la confiança al professorat.

Com a reflexió: s'hauria d'intentar disminuir el nombre de professorat que es nomena a l'estiu, adjudicant-li plaça en el concurs de trasllats, i, a canvi, modificar aquest perquè sigui més flexible poder incorporar més vacants al procés d'adjudicació definitiva. Fins i tot, es podrien utilitzar les peticions del CT, per a les adjudicacions d'estiu.

Així mateix, es podria confirmar professorat interí que fa mitges jornades, especialment a infantil i primària, ja que s'han de renovar cada any... Hem de ser imaginatius, i buscar solucions, encara que siguin parcials i temporals, per poder alleugerir tot el procés de nomenaments a l'estiu, al mateix temps que s'agilita el concurs de trasllats, donant així resposta tant a les necessitats dels centres com a les expectatives del professorat.

Calendari per lliurar les instàncies per demanar centre:
Interinitats i substitucions: del 2 al 16 de maig
Professorat provisional, ccss, reingressats:
del 2 al 13 de juny
Professorat desplaçat: del 12 al 23 de juny

Nomenaments del professorat interí i substitut per al curs 2003-2004

El Departament no vol acceptar les propostes de CCOO per millorar la situació del col·lectiu

La Resolució publicada el 30 d'abril pel Departament d'Ensenyament sobre el procés de nomenaments d'estiu, ha sortit sense negociació ni acord sindical, com els darrers cursos, a l'igual que la Resolució on es dicten instruccions relatives a la gestió de la borsa de treball publicada el 2 de maig.

Aquesta normativa, recorreguda per CCOO, preveu que:

- Els centres qualificats d'atenció educativa preferent (CAEP), els d'educació especial específica i les zones i agrupaments escolars rurals només s'adjudicaran quan les persones interessades els sol·licitin expressament.
- El professorat amb la titulació de psicopedagogia pot demanar en la seva sol·licitud la possibilitat de treballar en EAP.
- La Direcció General de Recursos Humans pot atorgar destinacions, a proposta de la Direcció del centre, amb la consulta prèvia a l'equip directiu del centre, i amb la conformitat de la persona interessada, pels motius següents:
 - ▶ La provisió de llocs de treball de centres experimentals (CERE), altres centres de règim especial, CAEP, centres específics d'EE, unitats específiques d'educació especial en centres ordinaris i llocs itinerants de zones escolars rurals, així com llocs de treball l'ocupació dels quals garanteixi l'atenció qualitativa per al centre de les diverses necessitats i interessos de l'alumnat.
 - ▶ A proposta del/de la delegat/ada territorial, escoltada la direcció del servei educatiu corresponent, per ocupar llocs en centres de recursos pedagògics, en camps d'aprenentatge, en CREDA i a l'EAP de deficients visuals.
 - ▶ La confirmació en el centre on es presten serveis durant el curs 2002-2003, sempre i quan tinguin un nomenament d'1 de setembre a 31 d'agost i un mínim de 48 mesos de serveis prestats com a personal interí docent o fent substitucions.Aquestes propostes inclouran la valoració positiva de la tasca docent per part de la direcció del centre amb el vist-i-plau de la Inspecció.

Criteris de prioritat en les adjudicacions:

1. Adjudicacions al professorat interí que acrediti la condició legal de disminuït.
2. Adjudicacions a propostes de les direccions dels centres.
3. Adjudicacions a la resta de professorat interí.

Calendari:

- Durant la primera quinzena del mes de maig sortirà publicada la llista provisional ordenada per serveis prestats. S'obrirà un termini de 15 dies per presentar reclamacions.
- Del 2 al 16 de maig és obligatori presentar la sol·licitud demanant llocs de treball per al curs 2003-04 per poder continuar a les llistes.
- Durant el mes de juliol de 2003 es farà pública la resolució provisional d'adjudicacions, s'obrirà un termini de tres dies hàbils per presentar reclamacions i la resolució definitiva sortirà igualment a final del mes de juliol.
- A final del mes d'agost es faran actes públics de nomenaments a les diferents delegacions territorials per adjudicar vacants o substitucions a les persones que no hagin obtingut cap destinació en el procés anterior.

CCOO estarà a la disposició del professorat afectat durant tot el procés per assessorar i intentar resoldre qualsevol incidència que es pugui produir.

Encarna Escribano

Proves de competències bàsiques

S'AVALUA PER MILLORAR, O NO?

Passar les proves, corregir-les, tabular-ne els resultats és un sobre esforç per al professorat. I tanmateix, avaluar és necessari, però el sobre esforç, no.

CCOO vol posar l'accent en tres qüestions que pensem que cal corregir en el procés d'avaluació de competències bàsiques.

Els recursos humans per a l'avaluació

Fa temps que demanem una disminució de l'horari lectiu, que precisament ens permeti fer tasques d'avaluació, de reflexió, d'elaboració de programes que millorin l'aprenentatge de l'alumnat, que, al capdavall, és el més important. Com a mínim, s'hauria de comptar amb personal de reforç durant els dies que es passen les proves.

Passar les proves a alguns infants de les 150 escoles que constitueixen la mostra per a la tabulació costa al Departament d'Ensenyament 33 milions de pessetes (DOGC.....). Ho fa una empresa que es contracta amb aquest objectiu. Posats a gastar diners, podrien esmerçar-ne uns quants per ajudar el professorat en els centres educatius. Ja fa tres anys que passar les proves als 25 o 30 alumnes de 5.000 aules surt gratis.

A què es compromet el Departament?

La gràcia de l'avaluació es posa de manifest només si qui avalua és capaç de corregir les mancances detectades i de millorar el rendiment de l'alumnat. Quin és el pressupost, el material, el professorat que el Departament està disposat a aportar per garantir que aquest esforç del professorat sigui finalment útil?

L'adequació i el rigor de les proves

Cada vegada se senten més veus que qüestionen la idoneïtat de les proves que s'utilitzen, tant pel contingut com pel procediment. Que si hi ha professorat que "ajuda", que "entrenen" amb proves similars durant els dies anteriors, que els criteris són un pèl laxos, que algunes matèries s'examinen amb proves sensiblement més fàcils o més difícils que d'altres...

Ja és hora d'avaluar l'avaluació i millorar-ne tots els aspectes millorables. Exigim al Departament que ho faci.

Montse Ros

La FIES, Fundació d'investigacions educatives i sindicals es presenta a Catalunya

El dia 1 d'abril FIES es va presentar a la societat catalana amb la presència del seu president, Juan Jorganes, i Josefina Pujol, Secretària Gral. de la Federació d'Ensenyament de CCOO. L'acte al que van assistir 160 persones, sobre tot de la comunitat educativa - va servir perquè la Fundació iniciés el "I cicle sobre Cultura, Política i Educació" amb la finalitat de crear un fòrum permanent per reflexionar i debatre sobre

les idees que la cultura, la política, la filosofia i la sociologia puguin aportar al pensament educatiu. Des d'aquesta perspectiva, les distintes taules rodones van abordar temes relatius a el "Paper i funció de l'educació i la cultura en la societat del segle XXI" amb la participació de J. Ramoneda, C. Coll i C. Tolosana; "Nova ciutadania i valors democràtics en un món globalitzat" amb la participació de R. Grasa, J. Calero i E. Solé; "Interculturalitat i nous paradigmes de relacions socials" amb la participació d'Aracadi Oliveres, Manuel Delgado i M.A. Essomba. La presència de professionals dels camps de la filosofia, sociologia, psicologia, economia, pedagogia, cultura i de la comunicació ha servit per exposar públicament reflexions i pensaments diversos i plurals sobre grans i petits temes socials i educatius contemplats des d'altres àmbits i raonats des d'esferes alienes a la dinàmica educativa quotidiana dels centres educatius, la qual cosa ha estat una aportació rica, lliure i innovadora que, estem convençuts, oxigenen el debat per aconseguir una cultura i educació més democràtica i més plural.

El cicle, doncs, ha estat un èxit tant per les idees i continguts aportats per ponents i assistents, com per la presència de més de 300 persones en els diferents actes. Per aquesta raó, FIES s'ha compromès a continuar fòrums de debats i a realitzar, per al curs 2003-04, el "II cicle sobre Cultura, Política i Educació" com una de les seves activitats més importants que està desenvolupant.

Vicent Tirado

FP

La nova Formació Professional als Instituts

Cap a una nova concepció en què el principal objectiu és la creació d'un sistema integrat de les qualificacions i la formació professional

Durant els últims mesos hem anat comentant que, en l'àmbit estatal, s'ha aprovat la Llei de formació professional (encara per desplegar) i que, a Catalunya, el Consell Català de la Formació Professional va aprovar el Pla General de la Formació Professional.

Aquestes dues mesures apunten cap a una nova concepció de la formació professional, en què el principal objectiu és la creació d'un sistema integrat de les qualificacions i la formació professional, que sigui capaç de relacionar la formació que s'imparteix en els diferents subsistemes (reglada, ocupacional i contínua), amb les necessitats de qualificacions en l'àmbit laboral, és a dir: integrar les accions formatives entre elles, i aquestes amb les competències que es requereixen per treballar. En altres articles hem comentat amb més profunditat en què consisteixen tant la Llei de FP com el mateix Pla General, però sense aprofundir com afectarà en els IES el desplaçament de les diferents normatives.

Abordar els efectes laborals, ja sigui sobre les plantilles dels centres com sobre l'organització d'aquests, implica un repte, tant per als sindicats com per al Departament d'Ensenyament. Les transformacions que ja estan en marxa no poden quedar excloses de l'àmbit de la negociació, ja que tots els temes que tenen a veure amb les condicions de treball, tant dels ensenyants com de la resta de personal del centre, són matèria de debat, i

no solament dels òrgans consultius (Consell Escolar, de FP, etc.). Els legítims representants dels treballadors tenim el dret i l'obligació de negociar les condicions de treball en les meses de negociació.

Des que vam aprovar l'acord de plantilles de FP, al mes de juliol de 1999, van quedar temes pendents per negociar. CCOO hem reclamat de manera insistent al Departament d'Ensenyament la continuïtat de les negociacions: professorat tècnic de FP, que ocupa llocs de treball d'un cos superior sense cobrar més, personal interí i els perfils professionals, els centres IES-SEP, professorat especialista, etc. A tot això cal afegir els futurs centres integrats i de referència, i la normativa que els ha de regular, el desenvolupament dels processos de qualitat i els efectes sobre les plantilles, etc. A títol informatiu cal dir que durant aquest curs 2002-03, prop de 3.500 professors i professores ocupem plaça d'especialitats de FP, dels quals un 22 % són interins.

Com es pot apreciar, molts són els temes que cal posar sobre la taula, i cal una aposta decidida per abordar-los. CCOO insistirem perquè el Departament d'Ensenyament no continuï amb una actitud immobiliària i els nous temps que s'acosten no representin una desregulació de les nostres condicions laborals.

Jesús Martínez

Final de mandat de CiU: els mateixos problemes en la formació d'adults

Estem a les acaballes de curs i encara no s'ha tractat a la mesa de negociacions cap dels temes pendents per garantir el dret i la qualitat de la formació pública de persones adultes de Catalunya, també als centres penitenciaris.

Són temes que s'han de resoldre des de fa anys i no hi ha voluntat política per fer-ho. Aquests temes es concreten en 4 blocs:

GENERALITZACIÓ DEL MAPA DE LA FORMACIÓ BÀSICA DE PERSONES ADULTES

- Modificant el Decret de centres, seguint les consideracions expressades al dictamen fet pel Consell Escolar de Catalunya.
- Fent públic el calendari de generalització del Mapa i donant a conèixer els criteris que utilitza l'Administració per decidir quines escoles faran GES el curs vinent.

MILLORA DE LES CONDICIONS LABORALS DEL PROFESSORAT

- Superant els greuges comparatius respecte a la normativa que aplica Ensenyament, i regulant i normativitzant situacions que es resolen de manera diferent segons convingui.
- Garantint les plantilles actuals i augmentant-les per cobrir les necessitats derivades de la nova demanda educativa de la població estrangera nouvinguda, de la titulació del GES, i la preparació de les proves d'accés o de l'ensenyament a distància.
- Elaborant la plantilla tipus dels centres i les aules de formació d'adults.
- Fent públics els criteris seguits per convertir les places de primària en places de primària amb especialitat.
- Habilitant el professorat de primària en les especialitats que ha fet a Graduat Escolar, perquè pugui ser adscrit a les noves places de primària amb especialitat.
- Convocant concursos de mèrits per al professorat de primària.
- Reduint l'horari lectiu del professorat.
- Reconeixent i retribuïnt els càrrecs corresponents a coordinacions, departaments, tutories, etc.

- Prorrogant les comissions de servei del professorat del grup A
- Equiparant l'estructura i les funcions dels òrgans de govern amb aquelles que marca la legislació vigent per als ensenyaments reglats.
- Dotant les escoles amb personal administratiu.

ATENCIÓ A LA DEMANDA FORMATIVA DE LA POBLACIÓ ESTRANGERA NOUINGUDA

- elaborant un pla de formació específica per atendre les seves demandes, que prevegi:
- metodologia per a l'ensenyament de segones llengües
 - alfabetització per a aquella població que no ha anat mai a l'escola
 - un pla de formació específic per al professorat que garanteixi la qualitat del servei
 - una dotació de recursos materials i humans suficients.

ESTABILITAT DEL PROFESSORAT INTERÍ I SUBSTITUT

- que garanteixi:
- l'especificitat de la formació de persones adultes
 - un canvi en el sistema de llistes perquè l'experiència i la formació a Benestar i Família passin per davant de la del Departament d'Ensenyament
 - una contractació mínima equivalent al temps treballat el curs anterior per al professorat amb 2 anys d'antiguitat.
 - Un canvi a la convocatòria d'accés a la funció pública, amb valoració prèvia de l'experiència docent, tot convocant places suficients i de totes les especialitats.
 - Acabar amb la precarietat: a igual feina, igual salari, donant les mateixes retribucions per càrrecs similars, per antiguitat i per experiència.

Convergència i Unió deixa per a la propera legislatura, i potser per a nous governants, la solució d'aquests temes, ratificant un cop més el caire assistencial que ha donat a la formació bàsica de les persones adultes, amb recursos insuficients i amb una clara desatenció respecte a les mancances reals d'aquest sector educatiu.

Trini Rovira

Adaptació o canvi de lloc de treball per motius de salut, segons la Disposició Addicional Primera del Concurs General de Trasllats

El RD 2112/98 en què es regula el concurs general de trasllats, en la seva Disposició addicional primera, preveu la possibilitat que, per motius de salut, el professorat pugui sol·licitar l'adaptació o el canvi de lloc de treball de manera temporal, i per cursos sencers en situació de Comissió de Serveis, a un lloc de treball que li permeti la recuperació o la millora del seu estat de salut.

En l'acord del 21 de novembre de 2001, des de CCOO vàrem situar la necessitat que aquest procediment es desenvolupés d'una manera prou clara per part del Departament, amb l'objectiu de donar-lo a conèixer al conjunt del professorat que li calgués sol·licitar aquesta situació administrativa, per evitar-li el seguit d'angoixes que li pot produir el fet de no saber quin lloc de treball haurà d'ocupar el curs següent.

Aquest procediment es pot iniciar també d'ofici per part del Departament, garantint sempre el tràmit d'audiència a la persona afectada.

En aquests moments sabem que un nombre important de companys i companyes han sol·licitat acollir-se a la DAP (Disposició Addicional Primera), però el Departament segueix sense donar a conèixer d'una manera transparent i eficaç quin serà el procediment que regula aquesta tramitació.

CCOO va plantejar en el si de la Mesa Sectorial la necessitat que el conjunt del professorat funcionari que pot acollir-s'hi conegui aquests temes, i la necessària presència sindical per vetllar per l'eficàcia del procés. Volem que l'inici d'aquesta tramitació, en el supòsit de

no concessió de l'esmentada Comissió de Serveis, en cap cas pugui donar lloc a la posada en marxa del procediment d'incapacitat permanent.

A grans trets, el camí previst és que un cop presentada la sol·licitud de la persona interessada o bé l'acord d'inici per part del Departament, s'hauran d'emetre dos informes, un per part del metge titular de Salut Pública de la delegació, i l'altre per part de la Inspecció, adreçats a la Direcció General de Recursos Humans. Després, la Comissió de Valoració Mèdica (de la qual desconexem la composició i els criteris d'actuació) emetrà un informe. Posteriorment es donarà l'esmentat tràmit d'audiència i la proposta de resolució de la Direcció General de Recursos Humans. Com dèiem abans, en cap moment no es permet la intervenció dels delegats o delegades de Prevenció o la valoració de la situació per part del Comitè de Seguretat i Salut.

Considerem que, a més de la temporalitat, la manca d'informació i de transparència al llarg del procés genera un nombre important d'incerteses que difícilment poden afavorir la solució dels problemes de salut que presenten les persones que sol·liciten acollir-s'hi. També considerem que és del tot necessari el desenvolupament d'altres mesures que permetin l'adaptació definitiva del lloc de treball a les característiques de la persona, a través del desenvolupament de l'article 25 de la Llei de prevenció de riscos laborals.

Joan Porcel

cartellera

BARCELONA: [Teatre Ardenbrut](#) c/ Perill, 9-11. Tel. 934579705. 25 % de descompte. Directament a les taquilles, acreditant l'afiliació.

[Teatre Nacional de Catalunya](#) Pl. de les Arts, 1 20% de descompte a qualsevol de les tres sales els primers deu dies i els dies en què es faci col·loqui, taula rodona o trobada amb l'autor. 10% a partir de l'onzè dia. Directament a taquilla o per telèfon (amb targeta de crèdit): 93 306 57 06, acreditant l'afiliació.

GIRONA

[Museu del Cinema](#) c/ de la Sèquia, 1. 972 412 77 20 % de descompte del preu de l'entrada general al Museu, aplicable al titular del carnet d'afiliació a CCOO i als seus acompanyants en un nombre màxim de quatre. Directament a les taquilles, acreditant l'afiliació.

REUS

[Teatre Bartrina](#) Pl. del Teatre, 1 Tel. 977 341 100 20 % de descompte. Directament a les taquilles, acreditant l'afiliació.

GRANOLLERS

[Teatre de Ponent](#) c/ de Ponent, 58. 93 849 83 64 25% descompte acreditant l'afiliació.

Descompte especial per a l'afiliació per fer-se AMIC DEL TEATRE DE PONENT. Quota individual 5. Quota familiar: 12,50. 50% de descompte en adquirir una entrada; rebre tota la informació relacionada amb el teatre, actes culturals i/o activitats; rebre la revista i el programa de mà del Teatre de Ponent.

Descomptes als cinemes Lauren de Catalunya per als afiliats i afiliades de CCOO

Descompte corresponent al preu del dia de l'espectador per a tots els dies feiners (tret de vigílies de festius), excepte en els casos en què la distribuïdora s'hi oposi, acreditant l'afiliació a CCOO. Beneficiaris: afiliats a CCOO i familiars de primer grau (cònjuge i fills menors), sempre que vagin acompanyats per la persona afiliada.

Podeu consultar la "Cartellera" a www.conc.es

La subcontractació de serveis educatius

El monitoratge als centres públics

L'educació no formal, o l'educació en el temps de lleure es fonamental per garantir el procés evolutiu personal dels infants i joves. I així es reconegut per les famílies, docents, administracions i, en general, per qualsevol persona o institució relacionada amb l'educació.

De fet, de mica en mica, l'educació en el lleure s'ha anat introduint en diferents àmbits de la vida dels infants, fent d'espais i serveis que, fins al moment eren considerats com un recurs més per ocupar els àmbits on els adults no es podien fer càrrec d'ells i elles, en un espai educatiu. La necessitat de conciliar la vida laboral i familiar i la importància de la gestió del temps de lleure dels nens i nenes, està creant actualment una forta demanda d'aquests serveis, dins els centres educatius, canalitzada en les activitats complementàries i extraescolars i en el servei de menjador.

És aquí on trobem a tot un equip de professionals de l'educació no formal que realitzen una tasca educativa essencial per al desenvolupament personal dels nens i nenes, educant en hàbits bàsics d'alimentació, reforçant la socialització, treballant aspectes psicosocials dels infants, i tot un ventall hàbits i habilitats socials que no s'adquireixen en espais d'educació formal com poden ser les aules.

Aquest col·lectiu, els monitors i monitores, treballen en unes condicions precàries que posen de manifest serioses mancances en la gestió, generalment fraudulenta, i en la qualitat dels serveis educatius. La qualitat d'aquests serveis passa, no tan sols per la professionalitat dels treballadors i treballadores, també s'ha de considerar que l'atenció directa a l'alumnat ha de realitzar-se respectant les ràtios monitor/a - infant.

A la manca del reconeixement social del caràcter fonamentalment educatiu d'aquests professionals hem d'afegir una llarga llista d'irregularitats en les seves condicions laborals, que traspassen la línia de la legalitat, sense cap mena de control ni implicació per part de les administracions, Consells Escolars, AMPAs i la pròpia Direcció del centres. Parlem de sous equivalents al Salari Mínim Interprofessional, sense un conveni d'aplicació que, malgrat que és vigent, no està reconegut com a tal per les empreses contractants i, en conseqüència, no

l'apliquen, amb hores de dedicació indirecta sense remunerar, frau en la contractació, hores extres en substitucions remunerades com a dietes sense cotitzar, evidentment, a la Seguretat Social, soportant ràtios superiors a les establertes, temporalitat, rotació, manca d'aplicació de la Llei de Prevenció de

Riscos Laborals, ...

L'entrada en vigor del Decret 160/1996, de 14 de maig, que regula el servei de menjador, ha donat com a conseqüència un fort augment de la subcontractació d'aquèst, abocant la seva gestió a diverses formes jurídiques (entitats del lleure "sense ànim de lucre", empreses socioeducatives, fins a empreses d'hostaleria o les de creixent expansió anomenades "de serveis integrals"), que, per manca d'una normativa específica en matèria de subcontractació, apliquen les seves pròpies normes. Això es tradueix en una retallada dels drets dels treballadors i treballadores per la dificultat d'organitzar-se i defensar i millorar les seves condicions laborals, en tant que la forma de contractació (Obra o servei) esdevé, d'una banda, fraudulenta, i, d'altra, per l'amenaça de la pròpia estabilitat en el treball i la dels equips educatius.

Els centres educatius, en general, s'haurien de responsabilitzar d'aquestes irregularitats, exigint a les empreses que oferten aquests serveis, la obligatorietat de l'aplicació de la normativa laboral vigent en correspondència amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, el qual ja va sent hora de que es responsabilitzi de les seves competències.

És hora de reflexionar sobre aquest tema i començar la recerca de solucions de forma transversal, amb la implicació del conjunt de components de la comunitat educativa i exigir a les administracions competents una resposta a la seva perpètua incompetència.

Rafí Redondo

•El Sindicat garanteix la total reserva de les dades facilitades

•Emplenar amb claredat i lletres majúscules

Data _____

Alta A partir [01 - _____ - 20____]

// Afiliat/da

Sexe : Home Dona

Cognoms _____ Nom _____

DNI-NIF _____ Província o país de naixement _____

Data naixement _____ Telèfons fix _____ mòbil _____

Adreça completa _____

C. Postal _____ Localitat _____

Núm. SS Personal/MUFACE _____ e-mail _____

Categoria Professional _____ Especialitat _____

// Tipus de contracte o situació laboral actual

Aturat/da

Ensenyament públic no universitari: Primària Primària ESO Secundària Cicles Formatius
Definitiu Provisional/Expectativa de destí Interí/Substitut

Ensenyament Privat: Fix Temporal : tipus de contracte _____

Laborals del Dep. d'Ensenyament: Indefinit Temporal Substitut

Universitats: PDI PAS Funcionari PAS Laboral

Municipals: Funcionari Laboral indefinit Laboral temporal : tipus de contracte _____

// Empresa

Núm. SS _____ Ram _____

Nom _____ Codi sector _____

Nom C. Treball _____ Telèfon _____

Núm.treb. _____ NIF _____ Fax _____

Adreça completa _____

C. Postal _____ Localitat _____

// Dades domiciliació bancària

Sr/a Director/a: li prego que amb càrrec a la meua llibreta o compte corrent aboni els rebuts que presenti al meu nom la CS de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC)

DNI _____ Nom _____

Caixa o Banc _____

Adreça agència _____ Localitat _____

Dades bancàries [_____] (escriure tots els números)

Codi entitat / Codi oficina / DC / núm. de compte

Signatura

Cobrar a partir de [01 - _____]